

Kunne opstaae nogen Ulempe ved, at det bestemmes, at saadanne Værnepligtige udflettet af Rullen, naar de have opnaaet en Vægdsrullealder af 42 Aar. De ville da foruden den fulde Rintetid komme til at tjene mindst to Aar i Forstærkningen.

Udvalget har endelig til denne Paragraph foreslaaet en Tilføielse, der gaaer ud paa, at dens Bestemmelser ogsaa skulle komme til Anvendelse paa dem, der, efter at være løste fra det undersaatlige Forhold til Danmark, paany erhverve fast Hjem her i Riget. Der er efter Udvalgets Mening ingen Grund til at behandle disse Personer paa en lempeligere Maade end dem, der have været fraværende uden at have tagtaget den nævnte Formalitet, der, saavidt vides, kun bruges i de Tilfælde, hvor Lovgivningen paa det Sted, hvor den Paagjældende nedsetter sig, fordrer det, for at han der kan opnaae visse Rettigheder. Den, der løses fra det undersaatlige Forhold, forudsættes at ville opgive sit Fædreland og for bestandigt at ville bosætte sig paa fremmed Sted; brister denne Forudsætning, idet han paany tager fast Ophold i Danmark, bør dermed ogsaa Virkningen af Løsningsacten ophøre. De til Indsødsretten knyttede Rettigheder, der have været suspenderede, men ikke hævede, træde utvivlsomt, uden at nogen særegen Act dertil er fornøden, paany i fuld Kraft, og dermed bør ogsaa følge alle til Indsødsretten knyttede Forpligtelser. Den Omstændighed, at den Paagjældende en vis Tid har været løst fra det undersaatlige Forhold, bør formeentlig kun have retlig Betydning med Hensyn til de af ham, medens han var i Udlandet, foretagne Handlinger. Da det nu ved Højesteretsdom er blevet afgjort, at den til nærværende Paragraph svarende Bestemmelse i § 42 af den nujældende Værnepligtlov efter sin Ordlyd ikke kan bringes til Anvendelse paa dem, der vende hjem efter at have været løste fra det under-

saatlige Forhold, har Udvalget anseet det for rigtigst at foreslaae den heromhandlede Tilføielse til Paragraphen.

ad § 60.

Det forekommer Fleertallet, at man ikke bør vanskeliggjøre den kun for et begrænset Tidrum tilstaaende Afgang til Vilkårbytning ved at fastsætte, at Ingen til Forstærkningen hørende vaabensøvet Værnepligtig uden Krigsbestyrelsens Tilladelse ved Vilkårbytning kan paatage sig Tjeneste for en uvaabensøvet Værnepligtig, og det foreslaaer derfor, at Bestemmelsen derom udgaaer.

ad § 64.

Et Mindretal kan ikke billige, at der gives nogen Værnepligtig fritagelse for at tjene i Forstærkningen, fordi han er ansat ved et borgerligt Corps, og da det tillige formener, at det ikke er rigtigst igjennem Værnepligtloven at tage Bestemmelse med Hensyn til saadanne Væbningers Ordning og Formaal, især naar det ikke kan stee for dem alle, foreslaaer det, at Paragraphen udgaaer.

ad § 66.

Udvalget forventer, at Justitsministeren snarest muligt vil søge at træffe de til denne Lovs Gjennemførelse nødvendige Foranstaltninger, og betragter det som en Selsfølge, at alle Lovens Bestemmelser, forsaavidt det kan stee uafhængigt af de nævnte Foranstaltninger, strax ved dens Kundgjørelse træde i Kraft.

Flere af de stillede Endringsforslag har man ikke anseet det for nødvendigt at omtale ovenfor, enten fordi de ere Redactionsændringer, eller fordi deres Begrundelse ligesom ligger i deres Indhold.